

ADDENDA TIPOGRÀFICA

En la compaginació de l'article "Ariel 24" del volum XVII del Butlletí va ser oblidada inexplicablement la reproducció d'aquesta pàgina que caldria llegir després de la 119, de la qual n'és continuació; el text final d'aquesta pàgina enllaça amb l'inicial del que es publica a la pàgina 120.

ara, aquesta pintura ha estat, substancialment, dibuix; dibuix amb més o menys color, amb més o menys, ^{per sempre dibuix;} prixària material, amb més o menys nitidesa de línia, ^{o dibuix,} pintura però sempre, fora mentalment, dins l'àrea del dibuix. I Signorelli si no s'hi fa present, s'hi deixa traslluir, li es ^{al forç} com a lleigó ben apresat.

~~Entre~~, a les darreres teles s'hi ha alguna cosa de diferent i nou que jo seria anomenar pintura i entre les crisis que patim no hi haques també la de conceptes, si s'aguessim ^{ben bé} passat ~~per~~ que és pintura. Però aquesta cosa nova més que per via conceptual resulta com que s'hi arriba per necessitat expressiva, per via d'ascens i de dolor; tal vegada el dolor de l'espera i de la lluita.

Pobres el ~~dolor~~ de la recerca insistent. Perquè justament el que jo voldria pintar són sempre úniques sense dolor, pintar la joventut i la felicitat; noies joves com les de l'admirable Renoir;